

Enigma 3

–Sí! –va cridar Pere. –Havíem de *concentrar*-nos, clar, hahaha!

–Hahaha! Vinga, introduïm la clau en l'ordinador.

Aila va anar prement les tecles gruixudes i desgastades per l'ús: *cloc... cloc... cloc...* En la pantalla anava apareixent en lletres verdes la clau del segon enigma. En acabar d'introduir-la, la porta es va obrir i els dos amics van passar a la dependència següent. Era una habitació de planta quadrada, en un lateral de la qual hi havia ordinadors amb vídeos i fotografies que anaven canviant lentament. Aila i Pere es van entretindre uns moments observant la documentació gràfica d'aquells anys de l'institut.

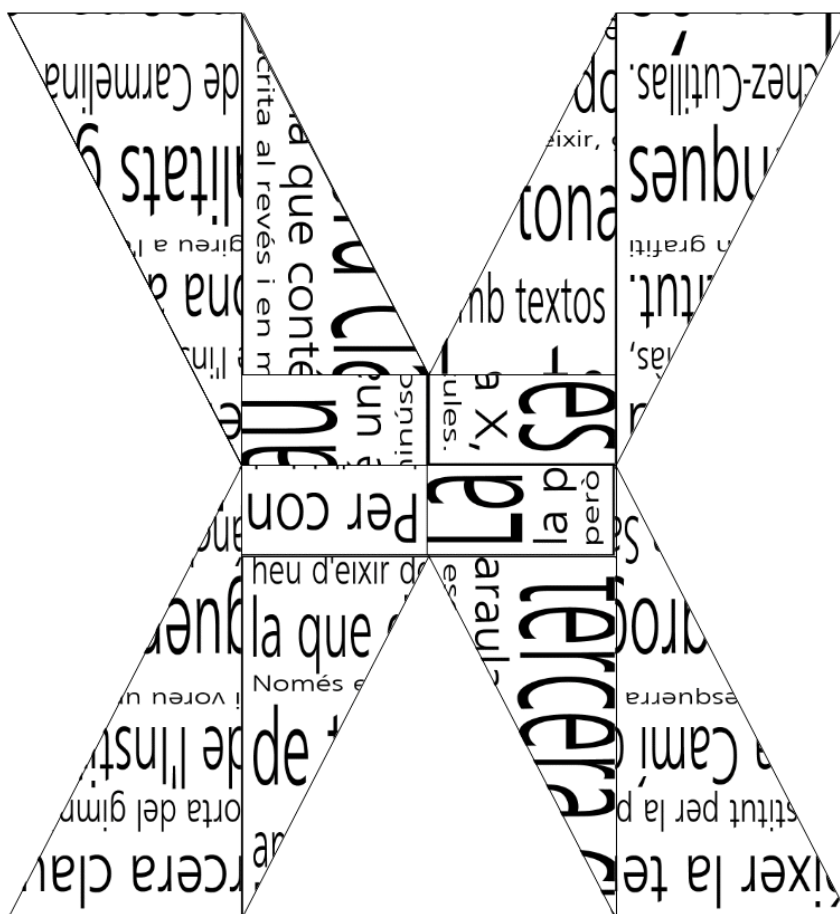
–En aquesta foto encara es veu l'emissora de ràdio que hi havia a l'institut –va comentar Aila. –Crec que hui parlaven d'ella en el programa *A Trossos i Mossos* de Ràdio Altea. Deu ser molt interessant!

–En aquest ordinador es veu la primera pàgina web de l'institut! –va dir Pere. –Que moderns, en aquells temps!

–I la festa d'antic alumnat! Qui serà la xiqueta d'aquest vídeo? Em sona molt!

–I la celebració del 25é aniversari!

–Pere, has vist el que hi ha al terra? Deu ser l'enigma que hem de resoldre ara:

–Una X ben gran! –va exclamar Pere. –I una incògnita ben gran, també! Mare meua, com resoldrem açò?

–No patisques, Pere, segur que eixirem d'aquesta, com tantes altres vegades.

